

עורך משנה, כיתוב: מ"מ הכתב הראשי עמנואל פרת

עורך משנה, תבנית: הצלם הראשי דן ברנע

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב גליצקי 6, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 136, טל. (זמני) 48785 מנען המברקים: "עולמסטרס" מ"ל: העולם הזה בע"מ מודפס: דפוס ישראל בע"מ ת"א

מכתבים

אישה השנה

המאמר המרכזי בחיי עם ישראל בשנת תשי"ג היה ללא ספק ניתוח וחידוש היחסים עם ב"רית המועצות. לפיכך יש לבחור באישה אשר גידלה את העניינים בשפת זה מאתורי הקלעים - ד"ר שמואל אלישיב.

האם רצוי לאפשר במדינה נישואין אזרחיים שלא באמצעות הרבנות?

כן. כל מי שרצה בכך - בקבשה, אולם אין לעשות מה קדרום לחסור בו. לרעה, נישואין באמצעות הרבנות - זהו הקשר החי עם היהדות. הרב היהודי, ההורים, ההורות קודמים וכו'.

כל אדם, כאשר הוא אדם, לא יעבור על חוקי ההכרה ויגרום לירידת המוסר, גם אם הנישואין לא יערכו על ידיו... ש. ב. א., חיפה

מה אתה יודע?

הנני נומד נלהב של עתונכם מאז ומתמיד. כמי יודע לאחר השיכלולים וההתקונים האחרונים של הכנסת, הרי העולם הזה מהווה, לדעתי, את השי ביעור הטוב, המעניין והרציני היחיד במדינה. ס"ד.

חברת קוביבה

במש צמרורות עברת בנוסף האין זו חרפה שכל בבר עם חיי הווקוסם המפורס של חלק ניכר תושבי המדינה, קיים כבר בישראל אשר תושבי כולכם מחוסר מים כנולד אייכותלם לשלם לירה חצי לחודש?

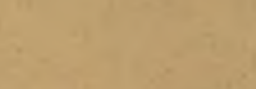
חמש-חמשייר

היה היה אישה, שמו אמיר, שניסה לחבר חמשייר. אך הנה - כמה צר - הענין לא נסגר. נשארו לו שורות למכור - (ואז הוא לא ידע איך לנמור את כל הענין ואיך לקרוא לזה חמשייר וקודם והוספה ונרע ולכנסת הוא החליט: זה לא שור).

10 דרכים מעשיות לבידוד אתה ולעבוד אותה בזי הוצאות

- (1) גש לכפר איקס (מול בית-איקס), ברוק אם בית המוכר מוצא חן בעיניך, ר-אם האדמה נטועה כראוי, בדוק במשרד החקלאות את היבול בעשרים-השנים האחר רבנות. (2) גש בלילה וזרוק רי-מון בבית היהודי הקרוב כי-יתר. אין צורך להעמיס מע-מסת יתר על מצפונך - ה-

מנהל מעבדה: דוד מייני סופרי חוק: מונטי נייקובס, נכריאל דנון, יוש ראש המינהלה: שלמה הררי

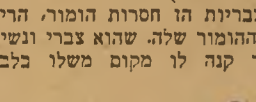
ניצה גבי

לפני כמה שבועות קפץ עורך הכיתוב מכסאו, כנשך נחש, וצעק: "מי זו לילי גלילי?" אישה לא ידע מי זו לילי גלילי, וכך גם נאמר לו. בתוספת הערה אחת או שתיים שאינה מנויין לדעת.

ירי גלילי

אם כבר מדברים אנו על הגבירות במערכת, זו ההזדמנות להציג לפניך את סילבי קשת, גם היא אחת התגליות האחרונות של העולם הזה.

סילבי קשת

אחרי שהעלינו את סילבי לדרגת עורכת-משנה לעניני דפוס, כשליטה יחידה בממלכה שהיתה רגילה לאכול את עורכיה, נתגלו בה כמה סגולות נוספות, ביניהן חוש-הומור וכשר-אבחנה. קיחנו אותה בחשבון לתפקידים נוספים.

ניצה גבי

השבוע קיבלתי גם דרישת שלום מגיזה גבי, הפתח תקואית הבלונדית. היא הכניסה דרישת-שלום לקוראי העולם הזה לתוך קבוקי, וזכה אותה לים במיצר מסינה. המכתב, מקומט לגמרי, הגיע עתה לארץ כנראה בעזרת דייגים איטלקיים.

לפני כמה שבועות קפץ עורך הכיתוב מכסאו, כנשך נחש, וצעק: "מי זו לילי גלילי?" אישה לא ידע מי זו לילי גלילי, וכך גם נאמר לו. בתוספת הערה אחת או שתיים שאינה מנויין לדעת.

אולם עורך הכיתוב ניפנף באוויר כתבידו, בהשמיעו קולות מוררים שונים של התפעלות. קראנו את כתבידו וחזרנו על השאלה: "מי זו לילי גלילי?" כי כתבידו, על אודות כלב שגדרס למות, היה אחד המפליטונים הטובים ביותר שזכינו לקראם בשנים האחרונות.

לשאלה, מן הסתם גם אתה "מי זו לילי גלילי?" האסון הוא שאין הרבה מה לספר. לילי היא צעירה טיפוסית לגמרי: חיפאית בת 24, צברית דור שני. במלחמה היתה חובשת ביחידה קרבית, ומאז, לדבריה, הא "מתבטלת". תכונותיה הם סובלים עדיין מן הדעה הקדומה הטפשית כי חולמת על נסיעה לחוף-לארץ, אין היא חושבת להתחתן עם בחור עשיר, אין היא רוצה להיות פקידה במשרד-החוק, ואין היא אוהבת להצטלם בעתון (התצלום שלפניך נחטף כמעט בחשאי עליידי הצלם, עשה שהיתה עסוקה בשיחה).

אם כבר משיחו כי הצבריות זו חסרות הומור, הרי עליי לבקש סליחה מלילי. ההומור שלה, שהוא צברי ונשי באופן בולט, דומה וכבר קנה לו מקום משלו בלב הקוראים.

סילבי קשת

ההזדמנות באה החודש. כשיצאו מיכאל אלמו וגיזה גבי, עורכי מדור הקולנוע, לסידור באירופה, בו יבקרו בפסטיבלים הבינלאומיים לסרטים ויחדשו את הכרתם את עולם הקולנוע האירופי. סילבי תפסה את מקומם לפני שבועיים, מבלי שהרגשת בכך בכלל.

סילבי גולדה בעיר הצרפתית ליל, הגיעה לארץ כשהיא בת 5. השבוע מלאו לה 23 שנים. חניכת בית-ספר אליאנס בחיפה, היתה סירת בחישי חיפה, בחורה יהודה משך זמן מה, בגוד קרבי מפורסם של חטיבת הכרמל, שם קראו לה, משום מה בשם חיה. בגודו הכירה את בעלה. מאז 1949 היא נשואה לו מאד.

השבוע קיבלתי גם דרישת שלום מגיזה גבי, הפתח תקואית הבלונדית. היא הכניסה דרישת-שלום לקוראי העולם הזה לתוך קבוקי, וזכה אותה לים במיצר מסינה. המכתב, מקומט לגמרי, הגיע עתה לארץ כנראה בעזרת דייגים איטלקיים.